

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: R. H., X, X,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem, Legerova 148,
280 02 Kolín,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2019, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 15. 7. 2019, č.j. X, a rozhodnutí Městského úřadu Tachov ze dne 23. 4. 2019, č.j. X, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 800 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Radka Bechyněho, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 9. 2019, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 11. 9. 2019, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2019, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23. 4. 2019, č.j. X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.
2. Řidičská oprávnění a řidičské průkazy upravuje zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“ nebo „zákon o silničním provozu“). Problematika bodového hodnocení porušení povinností stanovených tímto zákonem je konkrétně upravena v § 123a – 123f zákona o silničním provozu.
3. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

4. Žalobce nejprve konstatoval, že žalovaný jako odvolací orgán naprosto nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalovaný zcela ignorel rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných, a významně tak narušil žalobcovu právní jistotu. Žalobce měl za to, že byl zkrácen na právech, která mu přísluší, resp. postupem správního orgánu takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.

Nerespektování odvolacích důvodů

5. Odvolací správní orgán dle žalobce ignorel předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. X, vydané ve shodné věci, tedy ve věci odvolání proti rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí bylo zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
6. Z rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také, že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z dalších rozhodnutí totožného odvolacího správního orgánu (Krajský úřad Plzeňského kraje) ve věcech shodných či obdobných (např. rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č.j. X, či ze dne 12. 11. 2014, č.j. X), vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, což činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.
7. Dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, podle níž by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu. V případě orgánů

veřejné moci, jakými krajské úřady jsou a kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobce domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů

8. Žalobce ve svém odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K tomu odvolací správní orgán uvedl, že je posuzovat nemohl, byť praxe popsaná v předcházejícím bodě vypovídá o praxi jiné. Jediné důkazy, které odvolací orgán posoudil, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které z pohledu zákonem kladených požadavků na tento druh rozhodnutí takové rozhodnutí nese.
9. Příložená rozhodnutí v blokových řízeních - série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677 - nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je naopak zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
10. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít, dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit, a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci.
11. Podklad není způsobilý zejména v následujících případech.
12. Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být

porušeno ustanovení § 18 odst. 4 nebo § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, nebo § 4 písm. c) téhož zákona, v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.

13. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví „*být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*“. Z vydaného rozhodnutí musí být tedy zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla. Pokud je osoba nepřipoutána jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takovýto přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče.
14. Dále v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“. Zákonem stanovenou povinností řidiče je, že dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví, že řidič za jízdy nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free.
15. Z rozhodnutí musí být dále naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, tak aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, nikoliv dle zákona o provozu na pozemních komunikacích.
16. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tak aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
17. **Konkrétní výtky žalobce k jednotlivým pokutovým blokům jsou následující:**
18. Žalobce uplatnil v případě všech označených pokutových bloků (ze dne 19. 2. 2019, 2. 6. 2018, 19. 3. 2018, 4. 1. 2018 i 25. 7. 2017) totožné námitky, přičemž v jednotlivých blocích shledal tyto nedostatky.

V kolonkách č. 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje, rodné číslo nebo datum narození. Rovněž ověření totožnosti není dostačující.

V kolonce č. 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, neboť není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále, v inkriminovaných rozhodnutích není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, neboť údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít.

Z popisu přestupkové jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být

porušena. Rovněž nedostatečná je právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, z něhož není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení konkrétního ustanovení (např. § 6), ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.

V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoliv, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné, a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, resp. výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí či není úplný.

V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, čímž není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, který prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

19. Žalobce tedy zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j. 4 As 127/2014-39.
20. Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení řidiče se žalobce domáhal, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. To by měl příslušný soud zejména s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014-39, ze kterého mimo jiné vyplývá: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“.

21. Dle žalobcova názoru, absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci právě případ pokutových bloků ze dne 19. 2. 2019, 2. 6. 2018, 19. 3. 2018, 4. 1. 2018 a 25. 7. 2017.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

22. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 24. 10. 2019, v němž k jednotlivým žalobcovým námitkám sdělil (s odkazem na § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu), že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobce podal dne 21. 2. 2019 námitky proti všem provedeným záznamům bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Správní orgán I. stupně v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce (ke kterému se nedostavil) s kompletní spisovou dokumentací vydal napadené rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce a potvrdil provedené záznamy bodů.
23. K žalobnímu důvodu, který se týká ustálenosti práce odvolacího správního orgánu, kdy žalobce za tímto účelem jmenoval vybraná rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, které v rámci správního řízení údajně předložil jakožto podklad či vzor pro další rozhodování odvolacího správního orgánu, žalovaný uvedl, že tato rozhodnutí nejsou součástí spisové materie, žalobce taková rozhodnutí v průběhu správního řízení nepředložil a čísla jednací, která jsou v žalobě uváděna, nejsou jednacími čísly Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Plzeňského kraje.
24. Žalobce v rámci žaloby napadal velice obecně pokutové bloky ze dne 19. 2. 2019, 2. 6. 2018, 19. 3. 2018, 4. 1. 2018 a 25. 7. 2017. Všechny vyjmenované pokutové bloky (resp. jejich ověřené kopie) jsou součástí spisové materie a žalobce se s nimi mohl v rámci správního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí podrobně seznámit. To neučinil, ačkoliv byl k seznámení se spisovou materií správním orgánem I. stupně vyzván.
25. Žalovaný dále uvedl, že pokutové bloky k jednotlivým přestupkům byly správním orgánem I. stupně i odvolacím správním orgánem přezkoumány ve smyslu, zda na podkladě těchto rozhodnutí mohou být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Bylo zjištěno, že všechny pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, na základě kterých musí dle ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu dojít k zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Záznamy o jednotlivých přestupcích souhlasí se skutečností, tedy s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení, a dále s údaji zaznamenanými v evidenci. Po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů.
26. Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[IV] Posouzení věci soudem

27. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
28. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
29. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

30. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci řízení vyslovili s takovým postupem souhlas.
31. Žaloba je důvodná.
32. Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen.
33. Prvním z okruhu námitek je nerespektování tvrzené vlastní rozhodovací činnosti žalovaného v kontextu několika rozhodnutí, která byla žalobcem nabídnuta (viz text žaloby).
34. Jistě, správní orgány jsou ve své rozhodovací činnosti vázány především zákonem. Není žádoucí, aby rozhodovací praxe byla příliš rozdílná. Do značné míry by tomu mohlo napomoci i znění § 2 odst. 4 správního řádu *in fine* („Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu, *jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“). To by měl být imperativ sjednocující rozhodovací činnost správních orgánů na celém území našeho státu. Problém je ovšem v tom, že by zde muselo být prokázáno, že se jedná o skutkově shodné nebo podobné případy. K tomu v souzené věci nedošlo. Žalobce totiž soudu bez dalšího předložil pouze samotná rozhodnutí správního orgánu, nadto nikoliv Krajského úřadu Plzeňského kraje, jak tvrdí žalobce, ale Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Avšak jenom z takových rozhodnutí soud nedokáže tuto záležitost posoudit. K tomu by byla třeba důkladná znalost spisového materiálu, kterou Krajský soud v Plzni nemá.
35. Námitka nebyla důvodná.
36. Soud se dále zaměřil na posouzení způsobilosti jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů v registru řidičů, a to v kontextu žalobních námitek. Argumentačně vycházel z bohaté judikatury správních soudů, zejména pak Nejvyššího správního soudu, z níž považuje za významné citovat z rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, kde je mj. konstatováno toto: „(...) *S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.*“. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Ostatně, hlavním kritériem pro posouzení toho, zda konkrétní jednání je v pořádku nebo ne, je to, zda skutečně ten skutek a jeho právní kvalifikace jsou popsány tak, aby byly srozumitelné a odlišitelné od jiných skutků.

Pokutový blok ze dne 19. 2. 2019 (B 1171944), založen na čl. 18 a 19 správního spisu

37. Námitky stran rubrik č. 1 - 4 pokutového bloku nejsou důvodné. V kolonkách je uvedeno „1. Jméno, příjmení“ R. H., „2. Datum narození“ X, „3. Adresa místa trvalého pobytu“ X, „4. Totožnost ověřena“ Lustrací v evidencích OP X. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení.
38. Co do tvrzení týkajících se kolonky č. 5 pokutového bloku („5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“) soud konstatuje, že je zde uvedeno „19. 2. 2019, 10.31 hod., Tachov, ul. Plzeňská, u zastávky ČD“ a „RZ X“. Dále je tu vypsáno „§ 6/1a z.č. 361/2000 Sb. není připoután“ a „§ 6/7a z.č. 361/2000 Sb. neměl ŘP u sebe“.
39. Soud je toho názoru, že v tomto případě údaje na pokutovém bloku ve světle výše uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu obstály, neboť nemůže být pochyb o tom, že žalobci byla dne 19. 2. 2019 v 10 hodin a 31 minut v Tachově v Plzeňské ulici poblíž zastávky ČD vytýkána pochybení podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. („Řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“), resp. podle 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona („Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz; to neplatí, pokud je držitelem platného řidičského průkazu České republiky, o němž je veden údaj v centrálním registru řidičů.“).
40. Námitky stran rubriky č. 6 pokutového bloku („6. Pokuta uložena za přestupek podle §“) nejsou důvodné. V kolonce je uvedeno „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. I v tomto případě lze konstatovat, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení, neboť údaje, tak jak byly v rubrice č. 6 zaznamenány, stále splňují výše uvedená judikatorní kritéria. Nemůže být pochyb o tom, pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. (v kontextu se slovním popisem jednání v rubrice č. 5 pokutového bloku).
41. Stran námitek týkajících se kolonky č. 7 pokutového bloku [„7. Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“] soud konstatuje, že na bloku skutečně není vyznačeno, zda se jednalo o jednání úmyslné, či nedbalostní. Na způsobilosti bloku být relevantním podkladem pro bodový záznam to však nemá žádný vliv, žalobci rozhodně nebylo kladeno za vinu úmyslné jednání.
42. Důvodné nebyly ani námitky stran rubriky č. 8 pokutového bloku („8. Celková výše uložené pokuty“), neboť je v ní jasně uvedeno „500,- Kč, slovy pětset Kč“, ani tvrzení stran rubrik č. 9 - 11 pokutového bloku. V kolonce č. 10 je vypsáno „Tachov, dne 19. 2. 2019“, v kolonce č. 11 („11. Označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či IČ oprávněné úřední osoby a její podpis“) je uvedeno: „J. V. X“, včetně podpisu. Nad rámec žalobcových námitek pak soud konstatuje, že v rubrice č. 12 („Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku“) je zaznamenáno „19. 2. 2019“ s žalobcovým podpisem, který souhlasí mj. s jeho podpisem na plné moci založené na č. l. 6 soudního spisu, plné moci založené na č. l. 5 správního spisu, příp. doručence založené na č. l. 1 téhož.

Pokutový blok ze dne 2. 6. 2018 (C 1110908), založen na č. l. 13 správního spisu

43. Námitky stran rubrik č. 1 - 4 pokutového bloku nejsou důvodné. V kolonkách je uvedeno „1. Jméno, příjmení“ R. H., „2. Datum narození“ X, „3. Adresa místa trvalého pobytu“ X, „4. Totožnost ověřena“ OP X, RZ X. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení.
44. Co do tvrzení týkajících se kolonky č. 5 pokutového bloku („5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“) soud konstatuje, že je zde uvedeno „Dne 2. 6. 2018 v 15.40 hod., Cheb, Májová, porušení § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb., jako řidič jízda bez bezpečnostního pásu“. Soud je toho názoru, že i v tomto případě údaje na pokutovém bloku ve světle výše uvedených závěrů kasacího soudu obstály, neboť nemůže být pochyb o tom, že žalobci bylo dne 2. 6. 2018 v Chebu v Májové ulici (v 15 hodin a 40 minut) vytýkáno pochybení podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. („Řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“).
45. Ani námitky stran rubriky č. 6 pokutového bloku („6. Pokuta uložena za přestupek podle §“) nejsou důvodné. V kolonce je uvedeno „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ I tu lze konstatovat, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení, neboť údaje, tak jak byly v rubrice č. 6 zaznamenány, splňují výše uvedená judikatorní kritéria. Nemůže být pochyb o tom, pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. (v kontextu se slovním popisem jednání v rubrice č. 5 pokutového bloku). Nedůvodná byla i tvrzení stran rubriky č. 7 pokutového bloku [„7. Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“], neboť v kolonce je přeškrtnuto slovo „úmysl“, a žalobci nebylo možno přitakat ani co do námitek ohledně rubriky č. 8 pokutového bloku („8. Celková výše uložené pokuty“), protože v kolonce je vypsáno „200,- Kč, slovy dvě stě Kč“.
46. Dále, důvodné nebyly ani námitky stran rubrik č. 9 - 11 pokutového bloku. V kolonce č. 9 je vypsáno „V Chebu dne 2. 6. 2018“ a v kolonce č. 10 („10. Označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či IČ oprávněné úřední osoby a její podpis“) je uvedeno „311777“ a připojen podpis policisty, v kolonce č. 11 („Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku“) je zaznamenáno „2. 6. 2018“ a připojen žalobcův podpis, který souhlasí mj. s jeho podpisem na plné moci založené na č. l. 6 soudního spisu, plné moci založené na č. l. 5 správního spisu, příp. doručence založené na č. l. 1 téhož.

Pokutový blok ze dne 19. 3. 2018 (C 1709883), založen na č. l. 22 správního spisu

47. Námitky stran rubrik č. 1 - 4 pokutového bloku nejsou důvodné. V kolonkách je uvedeno „1. Jméno, příjmení“ R. H., „2. Datum narození“ X, „3. Adresa místa trvalého pobytu“ X, „4. Totožnost ověřena“ EE 815760. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení.
48. Co do tvrzení týkajících se kolonky č. 5 pokutového bloku („5. Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“) soud připomíná, že je zde uvedeno „19. 3. 2018, 9.00 hod., dál. př. I/26 → PM → Kysice, držení hovor. zař. v ruce, 7/1c zák. č. 361/2000 Sb., RZ X“. Soud je toho názoru, že i v tomto případě údaje na pokutovém bloku ve světle výše uvedených závěrů kasacího soudu obstály, neboť nemůže být pochyb o tom, že žalobci bylo dne 19. 3. 2019 v 9 hodin na dálničním přivaděči (silnice I. třídy č. 26) v úseku Plzeň – Kysice vytýkáno pochybení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. („Řidič nesmí při jízdě vozidlem

držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“).

49. Ani námitky stran rubriky č. 6 pokutového bloku („6. Pokuta uložena za přestupek podle §“) nejsou důvodné. V kolonce je uvedeno „125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a lze konstatovat, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení, neboť údaje, tak jak byly v rubrice č. 6 zaznamenány, splňují výše uvedená judikatorní kritéria. Nemůže být pochyb o tom, pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. (v kontextu se slovním popisem jednání v rubrice č. 5 pokutového bloku). Nedůvodná byla i tvrzení stran rubriky č. 7 pokutového bloku [„7. Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“], neboť v kolonce je přeškrtnuto slovo „úmysl“, a žalobci nebylo možno přitakat ani co do námitky ohledně rubriky č. 8 pokutového bloku („8. Celková výše uložené pokuty“), protože v kolonce je vypsáno „200,- Kč, slovy dvě stě Kč“.
50. Dále, důvodné nebyly ani námitky stran rubrik č. 9 - 11 pokutového bloku. V kolonce č. 9 je vypsáno „I/26 → Kyšice dne 19. 3. 2018“, což nelze chápat nikterak jinak, než že pokutový blok byl vypsán uvedeného dne na silnici I. třídy č. 26 poblíž Kyšic. V kolonce č. 10 („10. Označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či IČ oprávněné úřední osoby a její podpis“) je uveden podpis policisty a jeho služební číslo. V rubrice č. 11 („Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku“) je zaznamenáno „19. 3. 2018“ a připojen žalobcův podpis, který souhlasí mj. s jeho podpisem na plné moci založené na č. 1. 6 soudního spisu, plné moci založené na č. 1. 5 správního spisu, příp. doručence založené na č. 1. 1 téhož.

Pokutový blok ze dne 4. 1. 2018 (B 0159369), založen na č. 1. 16, 17 a 29 správního spisu

51. Námitky stran rubrik č. 1 - 4 pokutového bloku nejsou důvodné. V kolonkách je uvedeno „1. Jméno, příjmení“ R. H., „2. Datum narození“ X, „3. Adresa místa trvalého pobytu“ X, „4. Totožnost ověřena“ OP X. Soud je přesvědčen, že na úrovni žalobcovy argumentace nelze žalovanému správnímu orgánu vytknout žádné pochybení.
52. Stran námitky týkající se kolonky č. 7 pokutového bloku [„7. Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)“] soud konstatuje, že na bloku skutečně není vyznačeno, zda se jednalo o jednání úmyslné, či nedbalostní. Na způsobilosti bloku být relevantním podkladem pro bodový záznam to však nemá žádný vliv, žalobci rozhodně nebylo kladeno za vinu úmyslné jednání.
53. Důvodné nebyly ani námitky stran rubriky č. 8 pokutového bloku („8. Celková výše uložené pokuty“), neboť je v ní jasně uvedeno „1000,- Kč, slovy tisíc Kč“ a ani tvrzení stran rubrik č. 9 - 11 pokutového bloku. V kolonce č. 10 je vypsáno „V Tachově dne 4. 1. 2018“, v kolonce č. 11 („11. Označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či IČ oprávněné úřední osoby a její podpis“) je uvedeno číslo a jméno policisty „330 320 nstržm. D. P.“, včetně podpisu. Nad rámec žalobcových námitky pak soud konstatuje, že v rubrice č. 12 („Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku“) je zaznamenáno „4. 1. 2018“ s žalobcovým podpisem, který souhlasí mj. s jeho podpisem na plné moci založené na č. 1. 6 soudního spisu, plné moci založené na č. 1. 5 správního spisu, příp. doručence založené na č. 1. 1 téhož.

54. Jedinými důvodnými námitkami tak soud shledal pouze tvrzení stran kolonky č. 5 („5. *Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání*“), resp. rubriky č. 6 („6. *Pokuta uložena za přestupek podle §*“) uvedeného pokutového bloku. Byť ve správním spisu byly založeny hned tři jeho kopie, ani jedna z nich není takové kvality, aby z nich bylo možné hodnověrně ověřit, co, kdy a kde bylo žalobci vytýkáno a za porušení jakého ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. mu byla uložena pokuta. Na kopii založené na č. l. 16 není čitelné vůbec nic. Na kopiích založených na č. l. 17 a 29 pak lze v rubrice č. 5 seznat, že k přestupkovému jednání došlo dne 4. 1. 2018, ale ostatní údaje nejsou čitelné. Stejně lze říci i o údajích v kolonce č. 6.
55. Za těchto okolností soud dospěl k závěru, že stran pokutového bloku ze dne 4. 1. 2018 (B 0159369) nebylo možno ze správního spisu ověřit, že je způsobilým podkladem pro zápis do bodového hodnocení řidiče (= žalobce). Soud proto rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 15. 7. 2019, č.j. X, zrušil, protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 78 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Vzhledem k tomu, že konstatovaná pochybení primárně zatížila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soud zrušil i rozhodnutí Městského úřadu Tachov ze dne 23. 4. 2019, č.j. X (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[V] Náklady řízení

56. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši 10 800 Kč, skládající se ze zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů. Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby.
57. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. července 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

